

Mødet den 12. Maj 1921.

Fraværende: Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 174—1921). **Meddelelse fra Indenrigsministeriet om, at der er bevilget Arbejdernes Andels-Boligforening Tilskud til Byggeforetagendet ved Cort Adellersgade.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 104—1921). **Overligningskommissionens Ændringer i Tillægsligningen for 1920—21.**

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 23¹—1921). **Beretning om Aarhus Folkebibliotek for 1919—20.**

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 23²—1921). **Uddrag af Aarhus Museums Bygningers Regnskab for 1920—21.**

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 175—1921). **Indbydelse til en Forhandling med Aarhus og Skanderborg Amtsraad ang. Spørgsmaal om Benyttelsen af Krigsfangelejren ved Hald.**

Fra Stiftsamtmand D o n s forelaa Meddelelse om, at de jydskes Amtsraad paatænkte at overtage Fangelejren ved Hald og indrette den til Rekonvalescenthjem for de jydskes Amts- og Købstadsygehuse. Man henstillede derfor til Aarhus Byraad at vælge et Udvalg til at deltage i Forhandlingerne om Sagen.

H. P. Christensen foreslog at nedsætte et Udvalg og at vælge Borgmesteren og K. Moustén.

P. Petersen foreslog J. Chr. Møller.

J. Chr. Møller kunde godt gaa med til at nedsætte et Udvalg til at deltage i Forhandlingerne. Men ellers kunde det nok siges, at Aarhus By havde kostet saa meget paa sit Hospitalsvæsen i de senere Aar, at man vist for Øjeblikket maatte slaa sig til Taals dermed. Dertil kom, at de opstillede Udgifter for den paatænkte Virksomhed var rent kalkulatoriske og kunde ventes betydelig overskredne.

Formanden bemærkede, at Kommunen ogsaa havde gjort Forsøg med Rekonvalescenthjem uden at være særlig heldig dermed. Men man kunde jo undersøge denne Sag.

Borgmesteren, K. Moustén og J. Chr. Møller valgtes.

6. (J. Nr. 176—1921). **Indbydelse fra Kommunernes Kulkontor til Kredsmøde i Aarhus den 21. Maj.**

Formanden henstillede, at Byraadet som sædvanlig lader sig repræsentere ved Belysningsudvalget.

Vedtoges.

7. (J. Nr. 123—1921). **Cirkulære fra Indenrigsministeriet ang. Oplysning om, hvorledes Enkebørnsunderstøttelsesloven har virket.**

Fra Udvalget for Enkebørnsunderstøttelse forelaa følgende Erklæring:

»I Anledning af det hermed tilbagefølgende med det ærede Byraads Paategning af 21. f. M. til Udvalgets Erklæring oversendte Cirkulære af 9. April d. A. fra Indenrigsministeriet skal Udvalget udtale:

Virkningerne af Lov Nr. 124 af 29. April 1913 om Understøttelse til Børn af Enker har — med Undtagelse af det sidste Par Aar — efter Udvalgets Formening været efter Lovens Hensigt: at komme værdige, trængende Enker med Børn til Hjælp og støtte dem i deres Selvhjælpsbestræbelser, og i Forhold til Fattigvæsenet har Loven ogsaa bevirket, at de allerfleste hæderlige Enker med Børn, der understøttedes her, kunde overgaa til Enkebørnsunderstøttelse, — i hvert Fald efterhaanden. Men i de sidste 2 Regnskabsaar er Antallet af Enker, der nyder Understøttelse efter Loven, gaaet tilbage, idet Afgangen har været større end Tilgangen, og det skyldes utvivlsomt Lovens i Forhold til Arbejdslønnen alt for lave Indtægtsgrænser, der beklageligvis udelukker en Del selverhvervende Enker. Udvalget maa herefter indtrængende anbefale, at i hvert Fald Indtægtsgrænsen forhøjes saaledes, at den nogenlunde svarer til Prisstigningen i det hele, og her vil formentlig en Forhøjelse af 100 % fra den ved Loven af 4. Marts 1918 fastsatte Indtægtsgrænse, der for Købstædernes Vedkommende er 700 Kr. aarlig med et Tillæg af 100 Kr. aarlig for hvert Barn, som iøvrigt kan komme ind under Loven, være passende.

Hvad Formuegrænsen angaar, vil Udvalget anbefale, at den fastsættes til 6000 Kr. med et Tillæg af 500 Kr. for hvert Barn, jfr. den i Byraadets Møde 1. November 1919 vedtagne Indstilling.»

J. C h r. M ø l l e r kunde godt tiltræde Udvalgets Erklæring, idet den foreslaaede Forhøjelse ikke kunde kaldes for stor i Øjeblikket. Men da

Prisniveauet sandsynligvis vilde gaa ned, henstillede Taleren at indsætte Ordet »midlertidig«.

Kjeld Sørensen syntes ikke, der var nogen Anledning hertil, for saa maatte man bruge Ordet »midlertidig« i alle Tilfælde. Forhøjelsen var jo udtrykkelig begrundet med Prisstigningen, og hvis denne forandredes, var der ingen Tvivl om, at Loven vilde blive det ogsaa. Taleren maatte derfor holde paa, at man tiltraadte Indstillingen, som den forelaa.

Udvalgets Indstilling tiltraadtes.

8. (J. Nr. 150—1921). **Forespørgsel fra Belysningsudvalget om, hvorvidt dette vedblivende skal foretage Indkøb af Brændsel til de kommunale Institutioner.**

H. P. Christensen mindede om, at der sidste Vinter kom en stærk Konkurrence mellem enkelte Kulfirmaer, som havde en betydelig Nedsættelse af Brændselsprisen til Følge, saaledes at Udvalgene kunde købe deres Brændsel billigere hos disse Firmaer end til den Pris, som Belysningsvæsenet i Henhold til sit Budget skulde have for det. Udvalget ønskede derfor nu en bestemt Tilkendegivelse af, hvorvidt man ogsaa i Aar skulde indkøbe Brændsel til alle Kommunens Institutioner, hvilket vist maatte anses for det mest praktiske. Det indenlandske Brændsel vilde næppe blive brugt i nogen større Udstrækning, idet Produktionsprisen var for høj, og Staten ikke syntes at ville begunstige denne Virksomhed udover nogen Fragtnedsættelse. Der vilde derfor i Aar kun blive produceret Tørv ved 2 af Kommunens Værker, idet man efter Kontrakten skulde aftage mindst 7 Mill. Tørv. I de foregaaende Aar havde man brugt 30—40 Mill. Muligvis kunde det hele realiseres til Efteraaret, da det ikke kunde ventes, at

Tørveværkerne kunde konkurrere med det udenlandske Brændsel.

K. M o u s t e n fandt det naturligt at en enkelt Institution købte Brændselet, og havde ikke noget imod, at det blev overdraget til Belysningsudvalget. Naar der i Vinter var nogen Misfornøjelse indenfor de forskellige Udvalg, skyldtes det Administrationen, for selv om Forholdene var vanskelige, var Kritiken ikke helt uberettiget. Taleren gik ud fra, at man saa fik Brændselet til den Pris, det var indkøbt til, dog at Belysningsvæsenet jo skulde have Dækning for Fragtudgifter o. lign.

J. C h r. M ø l l e r kunde tiltræde, at Belysningsudvalget foretog disse Indkøb, hvilket sikkert vilde være det fordelagtigste. Det var dog et Spørgsmaal, om Belysningsvæsenet kunde klare sig ved at faa sine Fragtudgifter dækkede; der var ogsaa noget, der hed Administrationsomkostninger, og det maatte vist lægges paa Prisen, hvis Belysningsvæsenet ikke skulde have Tab derved.

M. B r a m m e r forstod det saaledes, at det kun var Brændsel til de kommunale Institutioner, der var Tale om, og ikke til Forsyning af private; for dette sidste vilde Taleren protestere imod.

F o r m a n d e n erindrede om, at Dr. Brammer ved en tidligere Lejlighed enstemmig havde købt en Kulladning til Forsyning af private.

P. P e t e r s e n gjorde opmærksom paa, at det ikke skulde forstaas som en Gunstbevisning mod Belysningsvæsenet at overdrage det disse Indkøb; for man vilde helst være fri derfor.

F o r m a n d e n fandt, at det var den fornuftigste Ordning at købe Brændsel igennem en fælles Institution, ellers blev man for meget Bold for Tilfældigheder.

Det vedtoges at overdrage Belysningsudvalget

at købe det nødvendige Kvantum Brændsel til de kommunale Institutioner.

9. (J. Nr. 120—1921). **Forespørgsel fra Arbejdsanvisningsdirektoratet, om Kommunen vil være Lodtager i Udnyttelsen af Stenrevet paa Sjællands Odde.**

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget skal henvise til vedlagte Beretning (Bilag 2) angaaende det Møde, som det af Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg nedsatte særlige Udvalg ang. Udnyttelse af dansk Vejmateriale afholdt i København den $\frac{3}{2}$ 1921, og paa hvilket Aarhus Kommune var repræsenteret af d'Hrr. P. Petersen, Vald. Pedersen og Stadsingeniøren.

Af denne Beretning vil fremgaa:

a t Aarhus Kommunes Skærveforbrug ligger mellem 4000 og 5000 m³ aarlig.

a t der udelukkende anvendes dansk Materiale, og
a t der ved Skærveproduktionen en stor Del af Aaret er beskæftiget ca. 30 indenbys Arbejdere (Stenfiskere, Kuske og Arbejds mænd).

Der stilles i ovenstaaende Skrivelse fra det nævnte særlige Udvalg Forespørgsel om, hvorvidt Aarhus Kommune

- 1) aarlig vil aftage mindst 1200 m³ Skærver fra Sjællands Odde à 24,60 Kr. pr. m³, og
- 2) indbetale kontant 24000 Kr. som Bidrag til Indretning af Skærvefabriken paa Sjællands Odde og til Tilvejebringelse af Driftskapital.

For Vej- og Kloakvæsenet som saadant er Sagen ganske uden Interesse, da der i Forvejen kun benyttes danske Materialier og indenbys Arbejdere, og da man selv kan fremstille Skærverne mindst lige saa billigt og rimeligvis

bedre end de Skærver, der vil blive leveret fra Sjællands Odde.

Man maa derfor ganske henstille til Byraadet, om det maatte finde Anledning til at imødekomme Andragendet og derved støtte dansk Industri og imødegaa den svenske Konkurrence, hvorved en Del Kommuner vilde opnaa billigere Skærvepriser.«

M. C. F a l k henviste til den foreliggende Indstilling, hvoraf fremgik, at Brolægningsudvalget ingen Interesse havde af at gaa med til Planen. Dertil kom endvidere, at hvis Foretagendet gav Underskud, skulde Kommunen jo være med til at dække dette. Taleren mente derfor, at Aarhus Kommune ikke burde tegne sig som Deltager.

F o r m a n d e n foreslog at svare, at som Forholdene ligger i Øjeblikket, har Aarhus Kommune ingen Interesse i at deltage i Foretagendet.

Formandens Forslag vedtoges.

10. (J. Nr. 114—1921). **Andragende om Tilladelse til at nedlægge en Beboelseslejlighed i Havnegade Nr. 18.**

H. P. C h r i s t e n s e n anmodede om at faa Sagen udsat i 8 Dage.

Udsattes.

11. (J. Nr. 177—1921). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse ang. **Anlæg af Sonnesgades Forlængelse.**

Fra Ingeniør P. N i e l s e n forelaa følgende Skrivelse:

»Herved tillader jeg mig at tilstille det ærede Udvalg et Forslag til Gadelinier paa Terrænet mellem den ny Godsbanegaard og Frederiksallé.

De paa den af Byraadet den 17. September 1920 approberede Plan viste to Gader over Matr. Nr. 729 og 730 a er paa nærværende Forslag

erstattet med en enkelt Gade langs Skellet mellem de to Grunde.

For at faa en bekvem Forbindelse med Fréderiksalle og derigennem over Jægergaardsvej til Sydhavnen er Gaden langs Skellet tænkt ført op til Valdemarsgade ved Udvidelse af den nuværende Markvej. Herved bliver det ogsaa muligt at udnytte »Vandkuren« og Matr. Nr. 727 til Bebyggelse.

Gangstien til den paatænkte Gangbro over Banen kommer ved dette Forslag saa højt op, at Broens Højde kan naas uden Anvendelse af Trapper.

Skulde Borupsgade med Tiden vise sig at være for smal til den forøgede Trafik, vil den sikkert kunne udvides ved at opføre en Støttemur paa Skraaningen mod Banen paa Strækningen B—C. Hjørnet af den nye Bro ved Frederiksallé burde i saa Fald have en stærk Afrunding mod Borupsgade. Det skarpe Hjørne ved A vil kunne fjernes ved Ekspropriation af en enkelt gammel Ejendom«.

Udvalget havde derefter et Møde med de interesserede Grundejere, hvorefter følgende Indstilling forelaa:

»Ved et mellem de interesserede Grundejere (Statsbanerne og Oliemøllen) og Udvalget afholdt Møde er man bleven enig om følgende Regler for Anlæg af en Del af Sonnesgades Forlængelse til Valdemarsgades søndre Del:

1. Gadeanlægget udføres efter Lodsejernes Valg enten af Kommunen eller af Lodsejerne under Brolægningsudvalgets Kontrol.
2. Kommunen bekoster Lægning af Vandledningen og overtager Gaden som offentlig straks efter Fuldførelsen.

3. Øvrige Udgifter ved Gadeanlægget bæres af Lodsejerne lige saa vel som Udgiften til Gadens Brolægning, der skal udføres mindst 10 Aar efter dens Anlæg.
4. Ved Gadens Anlæg skal den af Ingeniør P. Nielsen udarbejdede Plan af Januar 1921 mrkt. »A« følges. Gadestrækningen er paa denne Plan betegnet D—E. Gadens Tværprofil skal være i Overensstemmelse med Sonnesgades.»

J. Chr. Møller anbefalede den foreliggende Plan til Byraadets Godkendelse. Skønt det ikke i Øjeblikket kunde siges at være aldeles nødvendigt for Kommunen at faa denne Gade anlagt, var det dog altid en Fordel at faa saa gode Gadeforbindelser som muligt, og dette var et Skridt i den rigtige Retning.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 165—1921). Skrivelse fra Brandkommissionen ang. **Andragende om Forhøjelse af Underbrandmestrenes Løn.**

Lønudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Andragendet kunde ikke bevilges.

13. (J. Nr. 164—1921). **Andragende fra de visiterende Læger om Ændring i deres Honorarregler.**

Lønudvalget indstiller, at de visiterende Lægers Honorarer fra 1. April 1921 fastsættes saaledes:

For første Konsultation i samme Sygdom 5 Kr.

For senere do. 2 »

Som Godtgørelse for Lokale m. m. aarlig 600 »

Overenskomsten, der er under Forbehold af Amtets Sanktion, kan fra hver af Parternes Side opsiges med 3 Maaneders Varsel, dog tidligst til Ophør 1. April 1922.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 86—1921). **Andragende om Lønforhøjelse for de ved Kødkontrollen beskæftigede Dyrlæger.**

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Lønudvalget kan, under Henviſning til at de paagældende Funktionærer er ansatte under Lønregulativet og tillige oppebærer Sportler, ikke anbefale, at der sker nogen Ændring i deres Løn.«

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 116—1921). Indstilling fra Lønudvalget ang. **Regler for Ansættelse af faste Arbejdere, der kan optages under Lønregulativet.**

Kjeld Sørensen foreslog at udsætte Sagen i 14 Dage.

Udsattes.

16. (J. Nr. 162—1921). Indstilling fra Skoleudvalget om **Opslag af 3 Lærer- og 4 Lærerindeembeder.** Tiltraadtes.

17. (J. Nr. 160—1921). Indstilling fra Sygehus- og Fattigudvalget ang. **Fornyelse af Overenskomsten med Fødselsanstalten.**

Staten tilbyder at forny Overenskomsten paa følgende Betingelser:

»Betalingen for fødende Kvinder sættes til 75 Kr. for et Tidsrum af 12 Dage og for hver Dag ud over 12 Dage til 5 Kr. pr. Dag.«

Sygehus- og Fattigudvalget anbefaler Fornyelse af Kontrakten, men finder det rimeligt, at Taksten ligesom for Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser sættes til 70 Kr.

K. M o u s t e n henviste til den foreliggende Indstilling. Men Udvalgene havde set 2 Kr. forkert, idet Betalingen for Sygekassemedlemmer var 2 Kr. højere, og da Forskellen derved blev saa lille, anbefalede man nu at akceptere Statens Forslag om en Takst af 75 Kr.

Det vedtoges at akceptere Statens Forslag.

18. (J. Nr. 90—1921). **Erklæring fra Hjælpekassen**

med Oplysning om de ved Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse fulgte Regler.

Formanden erindrede om, at der paa et tidligere Byraadsmøde var fremsat en Kritik over Hjelpekassens Administration. Det havde foranlediget, at Hjelpekassen havde taget hele Spørgsmaalet op til Revision, og der forelaa nu en lang Redegørelse fra Kassens Side.

P. Petersen udtalte, at den foreliggende Redegørelse godtgjorde, at Taleren havde haft fuldstændig Ret i at hævde, at Hjelpekassen havde administreret helt ud i det Blaa og brudt Løfter og Bestemmelser, som tidligere var trufne. Man kunde have sparet sig alle disse Aftaler og Forhandlinger med Ministeriet, naar Bestemmelserne slet ikke blev fulgte. Det fremgik ogsaa af Redegørelsen, at Hjelpekassens Bestyrelse selv var klar over, at den havde været paa gale Veje, idet den Kendsgerning, at en Familie med en ugentlig Indtægt af 100 Kr. fik Arbejdsløshedsunderstøttelse, var blevet forsvaret med, at de maatte holde Pige i Hjemmet og betale hende 35 Kr. i Ugeløn. Skulde alle betale en saadan Pigeløn, var der næppe mange, som havde Raad til at holde Pige. En saadan Fremgangsmaade var saa meget mere uforsvarlig, naar man vidste, hvorledes Kommunen financielt var stillet. Taleren syntes derfor, at Byraadet maatte kunne blive enig om at rette en alvorlig Henstilling til Hjelpekassen om i Fremtiden at holde sig til de givne Regler.

H. P. Christensen fandt, at den foreliggende Redegørelse netop viste, at Konsul Petersen havde haft Uret i sin Kritik. Det Tilfælde, der blev klaget over, drejede sig om en Familie med

1 Barn, hvor Manden havde været arbejdsløs i 3 Maaneder og derfor havde faaet en Ekstrahjælp af 30 Kr. til Gas, hvilket der næppe kunde siges noget om efter en saa lang Arbejdsløshedsperiode. Det af Konsul Petersen i Dag fremdragne Eksempel var derimod en Familie med 5 Børn, hvor Konen havde tjent 72 Kr. om Ugen ved at polere. Manden havde 28 Kr. og var berettiget til en Ekstrahjælp af 12 Kr. + 3 Kr. pr. Barn; men han havde ikke faaet mere end 8 Kr., saa Familiens Indtægt havde været 108 Kr. Der var altsaa faktisk her sparet 19 Kr. af Hjælpekassens Midler, og derfor kunde Taleren ikke gaa med til at udtale nogen Misbilligelse af den Grund.

J. C h r. M ø l l e r slog fast, at efter det foreliggende maatte Hjælpekassens Styre kaldes ganske vilkaarligt, idet der faktisk slet ikke var gaaet frem efter nogen som helst Regler. En Familie med 1 Barn havde faaet en Understøttelse til Gas paa 30 Kr., en Familie med 2 Børn kun 20 Kr., og enkelte Familier uden Børn havde ogsaa faaet Hjælp udenfor de givne Regler. I disse var udtrykkelig fastsat, hvor meget der kunde gives til den enkelte, men hvor der var særlige Forhold til Stede, som en stor Børneflokk, Sygdom o. lign., kunde Hjælpekassen give noget mere, dog i saa Fald efter den almindelige Hjælpekasselov. At opføre 35 Kr. som Ugeløn til en Slægtning var blot et Forsøg paa at bortforklare den store Indtægt, og det maatte undre, at Hjælpekassens Fler-tal havde godkendt en saadan Betragtning.

P. P e t e r s e n bemærkede, at de af H. P. Christensen fremsatte Betragtninger ikke rokkede noget ved Sagens Kærne. Taleren havde hævdet, at der var givet Tilskud til en Familie med en

ugentlig Indtægt af 100 Kr., og det kom man ikke udenom.

K j e l d S ø r e n s e n fandt det heldigt, om Byraadsmedlemmerne først fik et Kursus i Forsørgelsesvæsen, saa blev der ikke saa megen Kritik. Det var altid vanskeligt at tilfredsstille de understøttede og samtidig tage Hensyn til Byens Finanser, og der kunde altid trækkes enkelte Eksempler frem, som vilde vise, at man havde taget fejl. Men man maatte alle Vegne gaa ud paa at administrere saa fornuftigt som muligt. Angaaende at Hjælpekassens Styre skulde være vilkaarligt, saa var det vanskeligt at trække bestemte Regler for Understøttelsen, idet der kunde være mange Forhold at tage i Betragtning. I det fremdragne Tilfælde kunde det dog maaske siges, at da Manden alligevel gik hjemme, kunde han nok have udført noget Arbejde i Huset.

H. P. C h r i s t e n s e n hævdede, at Hr. P. Petersen tidligere havde nævnt en Familie med 1 Barn, og nu viste det sig, at der var 5 Børn, hvorfor der var al Grund til at yde nogen Ekstrahjælp. Taleren fandt derfor ikke, at der i dette Tilfælde kunde bebrejdes Hjælpekassen noget, og henstillede at tage Sagen til Efterretning.

A n d r. C h r i s t e n s e n havde forstaaet Sagen saaledes, at der var sluttet en Overenskomst angaaende Supplering af Hjælpen fra Arbejdsløshedskasserne, og de fastsatte Beløb maatte ikke overskrides, uden at der var særlige Forhold til Stede. Men denne sidste Bestemmelse havde Hjælpekassen ikke fulgt, idet der var ydet Ekstrahjælp i mange andre Tilfælde, hvilket den foreliggende Redegørelse viste. Formelt var det vel nok i Orden, idet Ekstrahjælpen jo var ydet efter den almindelige Hjælpekasselov, men i Virkeligheden

blev det det samme. Dyrtidsloven af 15. April 1921 hed udtrykkelig en Lov om Afvikling af Dyrtidsforanstaltninger, og det burde Hjælpekassen mærke sig, for man skulde ikke gerne fortsætte paa samme Maade som hidtil, men se at komme ind paa en Afvikling. Taleren vilde foreslaa, at man henstillede til Hjælpekassen at holde sig de givne Regler efterrettelig og tillige at forelægge et Overslag over, hvilke Penge Kassen mente at skulle bruge.

F o r m a n d e n gjorde opmærksom paa, at de foreliggende Tilfælde var efter Loven, som udløb den 31. Marts. M. H. t. Tiden efter 1. April saa havde Kasseudvalget allerede forlangt et Overslag fra Hjælpekassen.

A n d r. C h r i s t e n s e n var klar over, at de omtalte Tilfælde angik Tiden inden 1. April. Hjælpekassen havde dog ikke siden den Tid holdt op med at bruge samme Praksis, men var vedblevet dermed til Trods for, at der næppe fandtes Hjemmel derfor.

F o r m a n d e n vilde hertil oplyse, at de Penge, der var udbetalt til Hjælpekassen, var bevilget af Byraadet i et lukket Møde.

J. Chr. M ø l l e r hævdede, at Hjælpekassens Erklæring viste, at Administrationen var ganske vilkaarlig, og det behøvede den ikke at være, selv om der skulde tages forskellige Forhold i Betragtning. Den nye Dyrtidslov kunde ikke benyttes, med mindre det var vedtaget af Byraadet og tiltraadt af Ministeren, og det var ikke Meningen, at den skulde benyttes til andet end Afvikling.

F o r m a n d e n: Efter hvad der er oplyst overfor mig, har Hjælpekassen ikke benyttet den nuværende Dyrtidslov.

H. P. C h r i s t e n s e n glædede sig over, at

man havde faaet en Overretssagfører ind i Byraadet til at indskærpe Lovparagraferne. Taleren maatte dog holde paa, at en lang Arbejdsløshed ogsaa maatte kaldes et ekstraordinært Forhold, der berettigede til Ekstrahjælp. Hvad Afvikling af Dyrtdsloven angik, maatte det kaldes et mærkeligt Tidspunkt at begynde en Afvikling paa under en saa enestaaende stor Arbejdsløshed, som der var i Øjeblikket.

M. S i m o n s e n gjorde opmærksom paa, at det ikke en Gang fra Regeringens Side havde været Forudsætningen, at de arbejdsløse skulde klare sig med den Understøttelse, de kunde tilkomme i Henhold til Arbejdsløshedsloven; for selv om den nye Dyrtdslov kaldtes en Afviklingslov, var det en Forlængelse af den tidligere, og der var ikke Paabud om nogen Indskrækning straks.

F o r m a n d e n oplyste, at de Udtalelser, der var faldne i Byraadet, havde givet Anledning til, at Hjælpekassebestyrelsen i Fællesskab havde revideret sit Arbejde; men der var kun fundet 14 Tilfælde, som der muligvis var noget at sige om, og det kunde ikke kaldes meget i Sammenligning med Hjælpekassens hele Arbejde. Taleren troede dog at kunne sige, at hverken Flertallet i Byraadet eller Hjælpekassen syntes om det foreliggende Tilfælde, hvor der var betalt en Søster 35 Kr. ugentlig for at være Husholderske, saa det skadede vist ikke, at dette Spørgsmaal var blevet fremdraget. Taleren vilde henstille at tage Sagen til Efterretning, fordi den Diskussion, som nu var ført, vilde have til Følge, at Arbejdet kom til at gaa lettere for Hjælpekassen i Fremtiden. Taleren maatte her tilføje, at der desværre af og til meldtes om Tilfælde, hvor Folk overtraadte de givne Love, saaledes at de tilsneg sig Understøttelse fra mere

end eet Sted. Det var heldigt, om Bladene vilde gøre opmærksom paa, at et saadant Forhold var strafbart og absolut ikke kunde gaa upaataalt hen, men maatte gaa Rettens Gang.

J. Chr. Møller spurgte, om Forslaget om at tage Sagen til Efterretning skulde forstaas saaledes, at man fuldt ud godkendte Flertallets Administration i de nævnte Tilfælde, for saa kunde Taleren ikke gaa med dertil.

Formanden havde foreslaaet at tage Sagen til Efterretning i Henhold til de faldne Udtalelser. Toges til Efterretning.

19. (J. Nr. 163—1921). **Valg af en Revisor af Aarhus Øresparekasses Regnskab.**

Fhv. Direktør i Haandværkerbanken, Thomsen, valgtes.

20. (J. Nr. 95—1921). **Besværing over uheldige Vejforhold ved Ny Munkegades øverste Del.**

Stadsingeniøren beregner Udgiften til Istandsættelse af Fortovene m. m. til ca. 3500 Kr.

Brolægningsudvalget indstiller, at Sagens Afgørelse for Fortovenes Vedkommende udsættes til Budgetbehandlingen for det kommende Aar.

Belysningsudvalget meddeler, at den omtalte Lygte paa Hjørnet af Ny Munkegade og Chr. Winthersvej vil blive tændt.

Det vedtoges at svare i Henhold til Udvalgenes Indstilling.

21. (J. Nr. 70—1921). **Andragende fra Ormslev Børnehjem om Udbetaling af det bevilgede Tilskud.**

Anbefalet af Kasseudvalget.

Bevilgedes.

22. (J. Nr. 110—1921). **Andragende om Udbetaling af det bevilgede Tilskud til Radiumfondet.**

Anbefalet af Kasseudvalget.

Bevilgedes.

23. (J. Nr. 121—1921). **Andragende fra »Teknologisk Institut« om Tilskud.**
Kasseudvalget kan ikke anbefale Andragendet.
Kunde ikke bevilges.
24. (J. Nr. 40—1921). **Andragende om Dyrtidstillæg til de 4 Plejetilsynsdamer.**
Kasseudvalget kan ikke anbefale Andragendet.
Kunde ikke bevilges.
25. (J. Nr. 11¹—1921). **Købekontrakt** med Brødrene Jansen angaaende en Parcel ved Aabyhøjvejen.
Godkendtes.
26. (J. Nr. 171—1921). **Købekontrakt** med Restauratør C. Jensen, Skolegyde, angaaende 7 m² til Inddragning under Matr. Nr. 854.
Godkendtes.
27. **Andragender om Byggedispensationer** for følgende Ejendomme:
- a. (J. Nr. 2²¹—1921). Bygningslovens § 21 for Dannebrogsgade Nr. 17.
 - b. (J. Nr. 2²³—1921). Bygningsvedtægtens §§ 19 og 23 for Andelsboligforeningens Bygning ved Skovvångsvej.
 - c. (J. Nr. 2²⁴—1921). Bygningslovens § 21 for Fyensgade Nr. 15.
Anbefaledes.
-